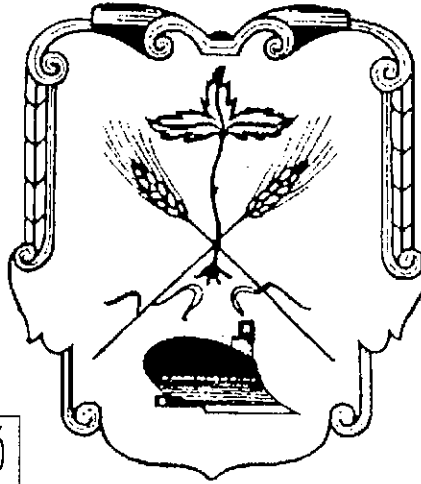
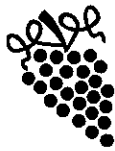

GALGA

10. szám
2001. OKTÓBER

HÉVÍZ

Havonta megjelenő olvasnivaló

Szüret 2001

Az idei Galgahévízi szüreti felvonulást is hosszas készülődés és izgatott várokozás előzte meg. A legtöbben azt találgatták, hogy az időjárás vajon milyen lesz: az idén is didergünk, vagy talán még az eső is esik, esetleg szép napsütéses időnk lesz? Ez utóbbira megvolt minden reményünk, hiszen szombaton még olyan gyönyörű "vénesszonyok nyara" volt! De vasárnap elbújt a Nap az esőfelhők mögé, s mire elindult a szüreti menet, sajnos már esett is. Ettől kezdve kisebb-nagyobb szünetektől eltekintve, abba sem hagyta estig. Sajnos ezért történhetett meg

az, hogy az eredeti tervektől, s a hagyománytól eltérően az idén nem tudunk átvonulni Hévízgyörkre, hogy a "kedves szomszéd" tiszteletére is eljárjuk táncunkat. Fájt a szívünk, de a gyerekek egészsége volt a legfontosabb, féltettük őket a megfázástól, ezért inkább hazaküldtük őket átöltözni, felmelegedni. Aztán este, a bált megnyitó táncnál újra együtt volt az egész csapat, az Ifjúsági Táncegyüttes valamint a gyermek táncosok és mégegyszer, aznap utoljára – most már eső nélkül – nagyon vidáman ropták a táncot.

Köszönet a közreműködőknek, szervezőknek és a szülőknek a segítségért!

Mészáros Zsuzsa

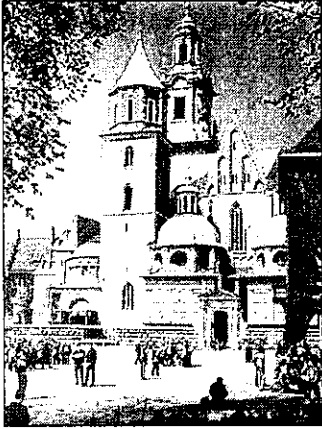
Október

Október

SIKER WOLBROMBAN

A Wolbromi Hagományörző Fesztiválon nagy sikerrel szerepelt a Galgahévízi Ifjúsági Táncsoport

A lengyelországi Wolbrom városka 2001-ben ünnepelte fennállásának 600. évfordulóját. Ez alkalmából közel egy hétig tartó hagyományörző fesztivállal, tűzijáték és még sok érdekes programmal tarkított ünneppsorozatot rendezett a város vezetősége. A Hagományörző Fesztiválra szóló meghívásnak szívesen tettünk eleget. A mintegy 20 fős csoport szeptember 7-én reggel indult útnak, s a gyönyörű

Tátrán való átkelés után (ahol csak röviden, egy kis sztrapaeska evésre és egy pohárka sör elfogyasztására álltunk meg) késő délután érkezünk Krakkóba, ahonnan még kb. 60 km-es út várt ránk a végállomásig.

Megérkezésünkön kiderült, hogy a helyi táncgyűttes családjaival lesz a szállásunk, s ennek eleinte nem mindenki örült. Pár nap elteltével azonban a túlnyomó többség nagyon elégedett volt a vendéglátó családokkal, hiszen nagy szeretettel s többnyire bőséges ellátással vendégelték meg bennünket. Nyelvi nehézségeink azonban voltak, sajnos vendéglátóink közül csak kevesen beszéltek valamilyen világnyelvet. Na de a lengyel – magyar barátság könnyen túljut az ilyen „apró” akadályokon és néhány segédeszközzel, úgymint a legkülönbözőbb szótárvariációkkal (lengyel-magyar, angol-lengyel, magyar-angol stb.) térképekkel és ami a legfontosabb: egy kis gátlásokat oldó, fantáziát megmozgató finom lengyel vodkával! A vodka egyúttal gyógyszer is volt, hiszen az eső gyakran esett, a szél méggyakrabban fújt, s alaposan átfáztunk napközben.

Táncosaink hat alkalommal léptek fel, többnyire művelődési házakban de kétszer iskolai tornateremben is. A fogadtatás mindig nagyon meleg volt, sok-sok tapsot kaptak a szép Galga-menti és más magyar táncokért. Én annak örültem leginkább, hogy sok gyerek is megnézte műsorunkat, és láthatóan nagyon tetszett nekik. Talán a mi táncgyűttesünk is hozzájárult ahhoz, hogy ők is kedvet kapjanak a tánchoz, énekhez s ápolják szép hagyományait még felnőtt korukban is.

A műsorszervezők úgy alakították fellépéseink rendjét, hogy két nap szabadidőt is biztosítottak számunkra. Gyönyörű programot kínáltak, melyeket örömmel elfogadtunk, s külön köszönet azért, hogy ezek költségeit majdnem teljesen ők fedezték.

Az egyik alkalommal ellátogattunk a híres wieliczki sóbányába, ahol egy életreszóló, különleges élményben volt részünk. Sok-sok lépcsőn mentünk lefelé, míg megérkeztünk az érdekes látnivalókhoz. Több órán keresztül bandukoltunk, s kedves idegenvezetőnk magyarázatát hallgatva szemléltük a sóból kifaragott szép szobrokat, megcsodálhattunk két gazdagon díszített kápolnát, egy félelmetességében is gyönyörű,

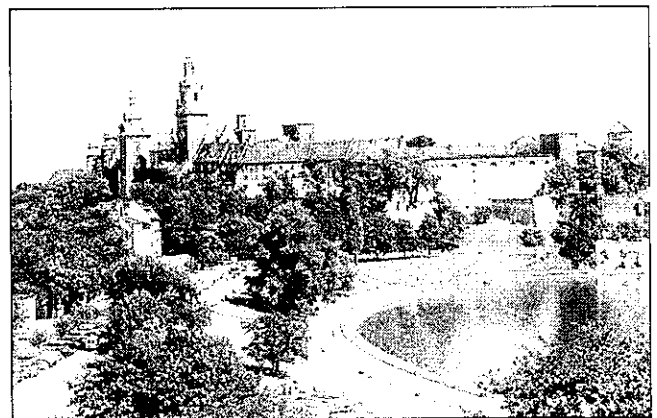
misztikus hangulatot árasztó földalatti kis tavat.

És ez csak ízelítő, ajánlom mindenkinek, hogy egyszer legalább nézze meg maga is, hiszen Magyarországtól nincs is olyan messze Lengyelország.

A következő egész napos kirándulás során Krakkóba vezetett az utunk. Idegenvezetőnk, egy idős lengyel hölgy, olyan szépen beszélt magyarul, hogy első hallásra magyarnak gondoltuk. Sok magyar megirigyelheti szép, választékos stílusát, remek kiejtését. Műveltsége, a magyar történelem kiváló ismerete ámulatba ejtett mindenkit. Krakkó történetének rengeteg magyar vonatkozása van, s ez különösen érdekessé tette számunkra kalauzolását. Többek között bejártuk a Wawelt, a csodálatosan szép középkori várat, láttuk a vár előtt álló (igazi) tüzet okádó (bronz) sárkányt, megnéztük a régi krakkói egyetemet (azt is, hogy hol laktak annak idején a magyar diákok). Megcsodálhattuk a Mária templomot s világhírű későgótikus, fából készült szárnyas oltárát, melyet a Nürnbergből érkezett művész Wit Stwosch faragott a krakkóiak megrendelésére 1477 és 89 között. Elsétáltunk Krakkó főterére a Posztókereskedők csarnokához, bejártuk a bazárt s még annyi mindent láttunk!

Három óra körül már igen elfáradtunk és nagyon jól esett a finom ebéd, amelyre vendéglátóink meghívtak egy kellemes belvárosi étterembe. Ezután kaptunk egy kis szabadidőt, s hatkor találkoztunk újra. Az általános jókedvet a csendes döbbönet váltotta fel a busznál. Ekkor értesültünk a váratlan eseményekről. Szeptember 11-ét írtuk aznap...

Mészáros Zuzsa
(folytatjuk)

Ezúton is szeretnék támogatóinknak hálás köszönetünket kifejezni, támogatásuk nélkül nem jöhetett volna létre ez a sikeres és szép út.

Galgahévízi Önkormányzat; Galgahévízi Általános Faluszövetkezet; Szabó László; Darnyik Dénes; Dr. Bolhásné Csányi Anna Dr. Hajdú Pál; Bencze Attila

A Galgahévízi Ifjúsági Táncgyűttes

A FALUSZÉPÍTŐ EGYESÜLET NÉMETORSZÁGI LÁTOGATÁSA

A Galgahévízi Faluszépítő Egyesület szeptember 13 és 17 között meglátogatta tonnenheidei testvéregyesületét. A meghívásnak több apropója volt, többek között az ottani családokkal való kapcsolattartás, a 99-es látogatásuk viszonozása, valamint egy nagyszabású ünneppsorozatban való részvétel. Az ünnepség megrendezésére azért került sor, mert a helyiek kerekén húsz esztendővel ezelőtt találtak meg és emeltek ki egy jégkorszaki gleccserkövet.

A harmincöt fős csoport csütörtökön, az esti órákban indult az 1300 km-nél is hosszabb útra egy ötven személyes, szinte új MÁN busszal. A szép, kényelmes busz ellenére is fárasztó volt az út, mert az utat a hűvös, esős időben végig egyben tettük meg, s csak kevés rövid pihenőt tartottunk. Másnap a kora délutáni órákban érkeztünk Tonnenheidébe, ahol "a malomnál" egy új vendégházban fogadtak bennünket. Rövid, kölcsönös üdvözlés után arra kértük vendéglátóinkat, hogy mindenekelőtt tisztelegessünk és szolid koszorúinkat elhelyezhessük a két nemrégiben elhunyt egyesületi tag sírjánál. Magunkban emlékeztünk rájuk s csendben fohászkoztunk értük.

Ezután elhelyezkedtünk a jólismert családoknál. A délutánt 3-4 család együtt töltötte, így biztosított volt mindenki számára egy-egy németül beszélő személy, akin keresztül el tudtuk mesélni, hogy mi-minden történt legutóbbi találkozásunk óta. Előkerültek a fényképalbumok is.

Szombaton délelőtt szabadprogram volt, s legtöbben az évente kétszer megrendezésre kerülő bolhapiacot látogattuk meg a német családok kíséretében. A piac elterül a város egész területén, idehozhatja bárki és árusíthatja kinőtt ruháit, megúnt tárgyait, régiségeit, nemkívánt eszközeit. Ezeket kultúrált módon, kis sátrakban, tisztán és rendezetten kínálják. Bár egyébként a németeknél ez nem szokás, de itt akadni is lehet. A nézelődés mellett valami érdekes tárgyat majdnem mindenki vásárolt. Ahhoz, hogy a vásárt végignézzük, több napra lett volna szükség.

A családokkal eltöltött ebéd után buszra ültünk és egy, a környéken igen sikeresnek tartott gazdálkodó farmját látogattuk meg, ahol megismerkedhettünk a munkájával. A környéken megszokottól eltérően ez a gazda spárgát, földiepret és kékafonyát termeszt, télen pedig karácsonyi koszorúkat készít. Így termelőeszközeit egész évben tudja hasznosítani. Bemutatta nekünk a termőterületeket, az üzemcsarnokokat, ahol klímaberendezés biztosítja a megfelelő hőmérsékletet. Egy számítógépes rendszerrel nyomonkövetheti munkái teljesítményét. A külföldi vendégmunkások számára szállást és étkezést nyújt.

Ezt követően német barátainkkal meglátogattuk a híres gleccserkövet. A nagy kő mellé sátrat emeltek, s az esti program itt zajlott. A grilles vacsora után a helyi férfi kórus énekelt földjük szépségéről, valamint a kő kiemeléséről. Elmesélték nekünk, hogy húsz évvel ezelőtt egy építkezés során hatalmas gleccserkőre bukkantak a munkások, amelyről a tudósok megállapították, hogy még a jégkorszakban sodródott hozzájuk messze északról és ott megfeneklett. Húsz évvel ezelőtt megtalálták, kiásták. Nem volt egyszerű, még egy épületet is át kellett ezírt helyezni. A kiemélést nemcsak filmen örökítették meg, hanem a helyi Faluszépítő Egyesület elnöke könyvet is írt az eseményről. A követ fölállították a

főtéren, s idővel gyönyörű park épült köré a helyiek és a környékeliek nagy örömeire, hiszen azóta nagy turistaforgalom zajlik erre felé.

Kis ünnepség keretében átadtuk mi is ajándékunkat, egy 1,5 m magas, tölgyfából készült emlékfát, amit kimondottan a "köünnepre" készítettünk. Az emlékfá a követ mintázza, de látható még rajta két község neve és címere, valamint a felállítás időpontja is. Úgy láttam, hogy nemcsak nagy meglepetést, de nagy örömet is szerezünk ezzel német barátainknak. Az elnök úr azt ígérte, hogy méltó helyet keresnek az ajándékunknak, s ha ezután ránéznek, mindig a kedves galgahévízi barátok jutnak majd eszükbe.

Vasárnap reggel Rahdenben egy misén vettünk részt, majd a további hivatalos program szerint részt vettünk a református Istentiszteleten is, ahol egy fúvószenekar játszott, valamint a helyi nőegylet énekkara is énekelt. A végén, a templomból kijövet a meghívott prédikátor és tiszteletes úr mindenkivel kezét fogott és üdvözölte a megjelenteket.

A főtér újra megtelt, rengetegen sereglettek össze. Kirakodó sátrakban a helyi népművészet bemutatóját, saját készítésű termékeket láthattunk. Lehetett megint vásárolni, kóstolni. Majd régi, felújított traktorokat, gabonacséplőket mutattak be, melyhez hasonlókra én még gyerekkoromból emlékszem, hiszen nálunk is ilyeneket használtak annak idején. Mesterségek bemutatóját tekintettük meg ezután, többek között volt kötélfonás régi eszközökkel és természetesen korhű ruhákban. Nagyon tetszett a matrözegyüttes énekkarának műsora is. Ezen az estén a már említett vállalkozó vendégházába voltunk hivatalosak, ahol finom vacsora mellett megegyeszer köszöntöttek minket a város vezetői s mi ezt próbáltuk viszonzni. Meglepő volt számomra, hogy az egyesület tagjai a rengeteg előkészítő, szervező munkájuk mellett milyen sok időt tudtak még ránk, vendégekre is fordítani.

Eljött a búcsú napja. Hétfőn reggel az indulás előtt 5 db rokkant tolószékkel ajándékozták meg községünket. Ezután könnyes búcsúzkodás közepette váltunk el a viszontlátás reményében. A hosszú visszaút után kedd hajnalban érkeztünk haza. Új ismeretekkel lettünk gazdagabbak, s az út egymás megértésére és elfogadására is megtanított.

Köszönjük tonnenheidei barátainknak a szép napokat.

Pintér Mihály
FSZE elnöke

Várossá nyilvánították Turát

2001. szeptember 9-én hosszas előkészítő munka után várossá nyilvánították Turát. A jeles ünnepséget Dr. Mádl Ferenc köztársasági elnök úr is megtisztelte részvételével.

Polgármesterünk, Dr. Basa Antal felkérést kapott egy ünnepi beszéd megtartására, ezt a rövid beszédet idézzük fel a következőkben lapunk hasábjain.

*Mélyen Tisztelt Köztársasági Elnök Úr!
Államtitkár Urak! Képviselő Úr!
Apát Úr! Polgármester Úr!
Ünneplő Turai Barátaim!*

Nekem méltatlanul jutott az a megtiszteltetés és lehetőség, hogy a szomszédság és a tágabb Galga-mente polgármestereinek, képviselőtestületeinek és népének képviselőitében szóljak. Méltassam ennek a történelmi napnak a jelentőségét, mely – nézetem szerint – nagy mértékben és döntően meghatározza Tura polgárainak jövőjét.

Tapasztalathból tudom, hogy a jó szomszéd nagy segítség és áldás, és a jó szomszédok gyakran mintegy családtagként élnek egymás mellett, osztoznak az örömben és egymás sikerében, együttéreznek, segítenek a megpróbáltatások elviselésében. Mi most együtt örülni és köszönteni jöttünk.

Az első gondolataim több évtizedre nyúlnak vissza. Kisdíák, majd serdülő diák koromra visszagondolva – falusi gyerekként – Turát mindig másnak láttam, mint a környékbeli kisközségeket. Miben nyilvánult meg ez a másság? Még címszavakban is hosszú azon különbségek felsorolása, amelyek Turát jellemezték, illetve Turán jelen voltak. Több ezer lakos, népes piacok, országos kirakodó- és állatvásár, volt emeletes kórháza, gyógyszertára. Fényképész, ruházati bolt, nagy malmok és magtárak, csodálatos kastély, strand, vágóhíd. Volt vasútállomása, helyi buszjárata, szociális otthona, majd mezőgazdasági szakközépiskolája. Gimnazista koromban pedig osztálytársaim sokat invitáltak a híres nagyboldogasszonyi turai búcsúba, melynek ünnepi körmenetén népviseletben pompázott szinte az egész település. A fentiek miatt már az ötvenes-hatvanas években lehetett látni és érezni, hogy Tura a környék meghatározó települése, ahol sokan megfordulnak és mindig történik valami.

A második gondolat illetve a történet új fejezete a kilencvenes évek elején, a rendszerváltozás idején kezdődött, mintegy folytatva az ötvenes tradíciókat. Mindkét településen új polgármester és képviselőtestület vetette be magát a helyi politikába és világmegváltó, lokálpatrióta tervei megvalósításába. Ha az utóbbiak nem is sikerültek teljességükben, bátran és nagy örömmel kijelentem, hogy Tura polgármesterének és képviselőtestületének, valamint a két telepü-

lés polgárainak szervező, irányító, lelkes, fáradságot nem kímélő munkája nélkül Tura és Galgahévíz nem tartozna azon, talán néhány száz település közé Magyarországon, mely a teljes infrastrukturális ellátás birtokosának vallhatja magát.

A koordinátori szerepvállalás legutóbbi ékes bizonyítéka a január 1-től üzemelő Tura, Zsámbok, Vácszentlászló és Galgahévíz közös beruházásában elkészült országosan is egyedülálló szelektív hulladékhasznosító telep Turán. Emelt fővel állíthatom, hogy ez jó mulatság, férfimunka volt!

Természetesen a jó kovász szerepét a tágabb környezetben is folyamatosan betöltötték a turaiak, és évek óta – mint a Gödöllő és Galga menti önkormányzatok társulásának egyik központja – működnek.

Korszakos lépés volt a központi hétfégi orvosi ügyelet megszervezése is betegeink gyors ellátása érdekében, mely megvalósítása nagyrészt önerőből történt. Tették mindezt mindig fölényeskedés nélkül és sokszor szerényen, mint az az emberrel, akit szomszédnak, barátának és jó szomszédnak és jó barátának tartanak. Ez a kölcsönös barátság kiállta az idők próbáját. Voltak azért a szomszédokkal heves csatáink is, már ami a kézilabdát és a labdarúgást illeti, ahol a települések apraja-nagyja együtt szurkolt ki-ki vérmérséklete és hovatarozása szerint.

Tura kapcsolatai nemcsak politikailag, önkormányzatiilag, szolgáltatás tekintetében szorosak a kistérséggel, a szomszédokkal, hanem családjainkat illetően is. Igen sok azon családok és házasságok száma, ahol a férj vagy a feleség a szomszédos községből való, és ez még teljesebb teszi a racionalitást, a szorosan vett anyagi értékek kapcsolódása mellett az érzelmek, a mélyebb emberi kötődések találkozását, a felfrissülés lehetőségét is. Ezért máától kezdve hivatalosan is szárnyalhat fiatal korunk vasárnap délutánonként énekelte kedvenc népdala:

*Tura híres város, Hévízzel határos,
Ott lakik a babám kivel leszek páros.*

Befejezőként mit is kívánhatnék mást, mint, hogy e kintűtető városi cím legyen kezdete egy mégjobb, boldogabb jövőnek, és úgy erősödjön, épüljön, polgárosodjon tovább a város, hogy ez fényt, meleget árasztva kisugározzék a szűkebb és tágabb környezetre is, legyen követendő példa mindannyiunknak.

Adjon éltető erőt és sarkalljon bennünket a folyamatos megújulásra. Isten őrizze meg és óvja Tura szorgos vezetőit, hívó népét és minden egyes polgárát!

Dr. Basa Antal
polgármester

Kulturális hálózat a Galga mentén

A Kodály Zoltán Művelődési Ház vezetője az Önkormányzat támogatásával pályázatot nyújtott be a Miniszterelnöki Hivatalhoz, hogy a formálódó Galga menti kulturális hálózat technikai feltételeit biztosítani lehessen. Tizenegy település művelődési ház vezetői és három civil szervezet társult Galgahévíz Önkormányzatának gesztorsága mellett. A hálózatban résztvevők elképzelése - a teljesség igénye nélkül - közös programok, kistérségi vetélkedők, rendezvények szervezése, valamint a Galga mente, és egy-egy település identitástudatának erősítése, valamint közös oktatási programokat kidolgozása.

A benyújtott pályázaton **nyolcmillió forintot** nyertek a települések a hálózat létrehozására úgy, hogy az egyes önkormányzatok közpénzben fizetendő önrésze csupán 10.000 Ft. Az összegből a hálózat létrehozásához szükséges informatikai berendezéseket vásároltak, valamint a Miniszterelnöki Hivatal egy továbbfejlesztést megalapozó megvalósíthatósági tanulmány elkészítését is finanszírozza. Az érintett településekre Kartal, Aszód, Iklad, Tura, Hévízgyörk, Bag, Zsámbok, Dány, Vácszentlászló valamint a társult népfőiskolák irodáiba egy-egy 500.000 Ft értékű komplett számítógép került Internet hozzáféréssel. Közös használatú, de Galgahévíz művelődési házában került egy projektor (számítógépes kivetítő), melyet egy, a hévízi művelődési ház által szervezett konferencián már használatba is vettek a résztvevők.

Dr. Král László
körjegyző

VÉRADÁS Galgahévízen!

2001. NOVEMBER 11-én, vasárnap,
8 és 12 óra között újra véradás lesz a
Polgármesteri Hivatalban

MAGYAR POLGÁRMESTEREK TRIATLONJA BÜKKSZENTKERESZTEN

Dr. Basa Antal sportversenyre szóló meghívót kapott a nyáron *Halász Rezsőtől*, Bükkszentkereszt polgármesterétől. A verseny nem titkolt célja az egészséges életmódra, aktív sportéletre való nevelés volt.

A polgármesterek Bükkszentkeresztben, egy hegyvidéki üdülőfaluban, Miskolc felett 600 méteres átlagmagasságban mérhették össze tudásukat, erejüket. A mészkőhegység tetején, sűrű összefüggő zárt erdőségek közepén, a gyógyítóan tiszta levegő igazi érték, amelynek egyedi, szubalpin klímája a Tátrához hasonló. A kis település rendelkezik a sportversenyek lebonyolításához szükséges adottságokkal, a nagyszámú vendégfogadás feltételeivel (szállás, étkezés).

A jó hangulatú versenynek csak győztesei voltak, s a győztesek közé tartozott Galgahévíz polgármestere is.

Mészáros Zsuzsa

Szeptember hónapban elkezdődött a JÓGA TANFOLYAM, melyre még lehet csatlakozni. Részvételi díj: 2000,-Ft/hó. Jelentkezni a Népfőiskolán lehet Tel:28/460-276.

Október 5-én tartottuk az Évnyitó összejövetelünket, melyen *Tornyosy Mária* szakpszichológus előadását hallgathattuk. Előadás-sorozatot indítottunk el ezzel **Család-Nő-Hit-Lelki egészség** címmel. Első alkalommal a magzati étellel ismerkedhettünk, annak jelentőségével, hogyan hat ki további életünkre az anyaméhben megélt időszak. Ebben a témában a következő előadás **október 26-án este fél 6-kor lesz**, amikor is a lelki egészség és típusok összefüggéseiről, élet-forgatókönyv és szabadság ellentmondásáról, valamint a sorsról és transzformációról fogunk beszélgetni.

További előadás napok : november 23., december 14. Minden alkalommal érdekes fejezeteket érintünk életünkkel kapcsolatban.

Október 16-án (kedden) du. 14-kor *Szépkuthy Katalin* tart előadást BOKERTÉSZET AZ OTTHONI GYAKORLATBAN címmel. Szeretettel hívjuk és várjuk az óvoda és iskola pedagógusokat, valamint minden érdeklődőt. A közelgő KOMPOSZT-BULI témája egyébként a biokertészet lesz, ezért is fontos, hogy az óvónők és tanárok betekintheessenek a biokertészet fortélyai közé. A kiskert tulajdonosok pedig az itt kapott ötletek megvalósításával vegyszermentes és egészséges növényeket termelhetnek. Mindenkinek csak javára válhat, ha részt vesz az előadáson!

November 7-én tartjuk az iskolások számára a hagyományos ŐSZI KOMPOSZT NAPOT, ahol is egy igazi biokerttel ismertetjük meg a diákokat. November 10-én pedig ellátogatunk a budapesti bio-piacra, itt kell majd a feladatokat megoldaniuk a gyerekeknek.

November 8-án kerül sor az OVIS KOMPOSZT NAPRA, ezúttal Vácszentlászlón.

Előrejelésként írjuk, hogy **november 13-án** (kedden) este fél 6-kor **Dr. Dezsényi Zoltán** fog előadást tartani a FÖLD GLOBÁLIS PROBLÉMÁIRÓL.

AZ OLVASÁS ÉVE

“...Csak a **könyv** kapcsol múltat a jövőbe...”

(*Babits Mihály*)

Ismét itt az ősz, melynek estéi alkalmat adnak arra, hogy elődeink és jeles alkotóink segítségével a betűt, a könyvet hatalmunk alá hajtsuk, mint azt tesszük kenyerünket adó drága földünk művelésével.

Márai Sándor az igazi polgári író Füveskönyvében írja: “Az **emberi szellem teljessége a tiéd is. Élj vele minden nap, ahogy lélegzik az ember.**”

Úgy véljük megszívlelendő ez a jó szokás a ma gyakran kapcsolódva élő az anyagi javak foglyaként lélegzethez alig jutó ember számára. Figyelmünket más dimenzióba tereli a szellemi javak iránt ébreszt vágyat bennünk. Ma is sajátos, mással nem próbálható élmény meghitt közelségbe kerülni a könyvvel.

Egy tudásalapú társadalomban azonban az olvasás nem csupán kulturális érték, a szórakozás és az önművelés eszköze, hanem a **versenyképes tudásnak is meghatározó része.**

És mit kínál ehhez a mi kis **falusi könyvtárunk**? Kínál minden korosztály számára bőséges olvasnivalót. A **kisgyerekek** számára színes képekkel illusztrált kiadványokat, amelyek forgatásával az édesanyák megtaníthatják a kisdedeket a könyv szeretetére. Az **óvodások** tovább léphetnek! Meséskönyvek történetei várják őket. Az **iskolások** – általános és középfokú korosztályt – a **kötelező** olvasmányok mellett a számukra íródott művek többszáz kötet várja a művelődni vágyókat. A műveket feldolgozni segítő kötetek, lexikonok, tudományos művek várják a nemcsak olvasni, hanem a kutatni vágyó ifjúságot is. A **felnőttek** gazdasági, társadalmi művek egész sorából válogathatnak a magyar és az egész világ íróinak remekei közül is. A **háziasszonyokat** a konyhaművészet kötetei is vágyakozva várják. És itt vannak a hetenként, havonként megjelenő **folyóiratok** a mezőgazdaság, a társadalom és az irodalom egész területéről. Helyben olvashatók ezek, melyhez konzultációs szolgálat is járul.

És mindez mibe kerül? Az ÖNKORMÁNYZAT, amely szintén a tudás alapján korszerű galgahévízi polgárokat célozza meg: mindezeket a szolgáltatásokat INGYEN bocsátja a művelődni vágyó – alkotó polgártársaim rendelkezésére! **Éljenek vele!**

Gyerekek! Kicsik és nagyobbak! Szeretettel várok minden könyvtári nap alkalmával mindnyájatokat!

Ugyanilyen szeretettel várom a **felnőtteket**, abban a reményben, hogy magyarok révén, értjük Márait, Wass Albertet és a halhatatlan klasszikusainkat. Ebben a reményben írtam e sorokat, hogy nem lesz mindez pusztába kiáltott szó!

A személyes találkozás reményében “hévízi” tisztelettel:

Erősvári Pál
könyvtáros

• TALLÓZÓ • TALLÓZÓ • TALLÓZÓ •

E havi számunk Tallózó rovatába két olyan írást választottam, amelyek minden magyar ember számára fontos eseményekről emlékeznek meg. Október hónapnak két olyan napja is van, amelyre amíg magyar ember él a Földön addig nem merülhetnek feledésbe. A Szabadságharc vezetőinek és névtelen katonáinak október 6-i mártírhaláláról szól a Nők Lapja szép megemlékezése az október 3-i számban Koronczy Lilla tollából. 1956. október 23. tiszteletére pedig Tóbiás Áron In memoriam Nagy Imre című könyvéből idézünk egy részletet.

- M Zs -

MAGYARORSZÁG ÚJRA CSENDES...

Arad névtelen vértanúí

Damjanich János, Aulich Lajos, Vécsey Károly... - az aradi vértanúk neve bevésődött az emberek emlékezetébe. De arról, hogy mi történt a Szabadságharc névtelen szereplőivel, már kevessebbel tudunk. Most, az ünnep közeledtén esszen szóróluk is.

Az embereket a baj hihetetlenül összekovácsolta. "Annyi jellemet, bátorságot s szívességet, mint azon időben a nemzet minden osztálya kifejtett a világ egy országa sem mutathat fel" - olvassom Petőfi egykori jóbarátja Degré Alajos naplójában. " - Kastély és kunyhó egyaránt nyíva állt, s tartozott légyen tulajdonosa bármely párthoz, az üldözött oda bátran beléphetett. Akkoriban nem volt szokás megkérdezni: kicsoda, honnan jó, meddig marad, s hová megy?... A családok a meghatottságig gyöngédek, részvevők, s vendégszeretők voltak, gazdag, szegény egyaránt. És ki nem fáradtak, bele nem úntak oly hosszú időn át. A gazdag bőkezűen vendéglelt, a szegény megosztotta utolsó falatját."

"Bújt az üldözött..."

A fiatal honvédtiszt Beliczai István békési birtokoshoz futott. "

- Adsz-e menedéket Stefi?

- Isten hozott. nálam otthon vagy.

- Hátha bajba keverlek?

- Ne félsz te engem, amíg Békés vármegyében vagyunk. Nem fogod elünni magad, találsz pajtást is itt eleget, mert a legszegényebb tanyától a legszebb kastélyig, mindenikben van bújdosó. Kutatnak is sokszor, de még soha nem találtak egyet se, s nem is fognak. Biztosítalak, a legjobb helyen vagy. Még egyszer, Isten hozott."

A Szabadságharc bukása után a főszereplők külföldre menekültek, vagy áldozatul estek a terrornak. Némelyek feladták magukat, mások hónapokig éltek a bújdosók keserű kenyerén. A földönfutóvá lett magyar honvédek és parancsnokaik egy része bevetette magát az erdőkbe, mocsarakba vagy pusztai pásztorkunyhókban húzta ki a telet.

Vesd meg az önkényt"

Az aradi tragédia híre megdöbbenetűt és felháborította a társadalmat. A bújdosókat, akiknek amúgyis megvolt a maguk baja, porig sújtotta a vezéreik halála.

"...Meddöbentő, de örüléssek fenyegető, szívet-lelket agyonzúzó, emberietlen hír, hogy imádvá szeretett tábornokainkat Aradon kivégezték - írja Degré Alajos, aki néhány társával még mindig a békési pusztán tartózkodott. "Mindnyájan elhalványodtunk, csak reszkető ajkakat lehetett látni, szólni egy sem bírt, ez igazán halotti csend volt, mert mindenki arcára a halál réme ült. Úgy éreztem, mintha szédítő mélységbe zuhannék le, s az irtóztató légnymás akadályoz a lélegzétvételemben... Valami dohányszárító pajtába tévedtem. összeestem, mint egy darab fa. Nem gondolkoztam, nem éreztem, nem sírtam. Meddig fekhettem így, nem tudom, zokogás rázott

fel tompultságomból. Rezső tenyerébe fektetve fejét, ült mellettem, és zokogott, mire nekem is megeredtek könnyeim."

- Az önkényuralmat nem úgy kell elképzelni, mint a huszadik századi sötét diktatúrákat - mondja Fónagy Zoltán történész. - Nyoma sem volt még annak a totális ellenőrzésnek, amely a modern zsarnokságot jellemzi. A tizenkilencedik században ezt sem a technika fejlettsége, sem az állam szervezettsége nem tette lehetővé. Az osztrákok eleinte kényszerből meghagyták a szabadságharc előtti megyei tisztviselőket, bár a buzgalmukra nemigen számíthattak. A hatalmi gépezetet tehát úgy-ahogy működtetni tudták, de az országot sehogysem bírták ellenőrzésük alatt tartani. Nem is beszélve a hatalmas kiterjedésű, ellenőrizhetetlen, lakatlan területekről. A bújdosók sokszor ugyanolyan biztonságban éltek az ország határain belül, mint külföldön. A lakosság a hatóságokkal való minimális együttműködést is megtagadta. Ehhez a birtokos nemesség és az értelmiség adta a követendő mintát: "Megvetni az önkényuralmat, nem tudni szolgáliról semmit, mintha itt sem élnének, ez volt a jelző. Ne érezze magát az osztrák otthon sehol, soha, semmiben. Maradjon idegen e földön."

Pannónia ne felejtse halottait!

Az emberek sokáig nem felejtették, mert az osztrákok nem engedték, hogy felejtssenek. A szabadságharc leverése után még öt évig ostromállapot uralkodott. A megtorlás mérlege: 600 halálos ítélet, amelyből 110-et hajtottak végre, a többi húsz évig terjedő, vasban eltöltendő várfogságra változtatták.

1200 ember kapott hosszabb börtönbüntetést, és 40-50 ezer egykori honvédet soroztak be a császári seregbe. A Szabadságharc támogatói sem maradhattak ki. Sokukat megbotozták vagy megvesszőzték, az is előfordult, hogy behaltak az ütlegelésbe.

A terror azonban éppen az ellenkező hatást váltotta ki. A negyvennyolcas emlékek féltve őrzött kincsé váltak. Egy elrejtett zászló vagy egy párnacihába varrt Kossuth-bankó ereklyévé nemesült. A nők a Szabadságharc aprópénzeiből fűzött vagy vésett karkötőt viseltek. Mindenki tudta, hogy a kiemelt betűk az aradi tizenhárom nevének kezdőbetűi. "PanNónia ne feLejtSD haLottaiDat, minT Vádlók élNeK ök!" Forradalmi tettnek számított, ha egy vidéki kasszinóban nem tették ki a császár arcképét vagy számúzték a magyar-ellenes Pesther Zeitungot.

A hatalom válaszul időről időre példát statuált. 1850 nyarán, amikor a Nemzeti Színházban díszelőadást szerveztek, Ferenc József születésnapjára, a karzat pissegett a császári himnusz alatt. Erre tizenhét nézőt letartóztattak, harminc botütéssel fizettek a szemtelen ségért.

Az önkény idején ismét kiderült, hogy az ország némaságában keményebb ellenfél, mint a harctéren. Az emberek évekig eltökélten vártak és reméltek...

Koronczy Lilla

FÜGGÖNY ZÁRULT, OKTÓBER 23. ...

A függöny zárult a Nemzeti Színházban a *Varró Gáspár igazsága* című színművem első felvonásának a főpróbája után. De ugyanabban a másodpercben új dráma kezdődött; Olyan dráma, amelyről egy szó sem volt a műsorfüzetekben. Fiatal írók léptek be az üres nézőtérre. Engem kerestek.

- Azonnal gyere az Írószövetségbe. Nagy események!

Tömegtüntetés az utcán. Tegnap este határozták el a műegyetemi hallgatók. Az íróknak is meg kell tenni a magukét.

Én az Írószövetség egyik társelnöke voltam.

Sűrű, maró dohányfüst. Jövés-menés az Írószövetségben, sietés, elfoglaltság, mindez mégis kissé ünnepélyesen.

- 12 pontba kell foglalnunk a követeléseinket!... Üljetek le...

12 pont... Elég lesz egyetlen pont is: ki az oroszokkal!... Ki az oroszokkal Magyarországról! ... Függetlenség! ... Normális gazdasági kapcsolatokat... Fizessék meg a világ kereskedelmi áron az urániumunkat. Az alumíniumot is... Nem hagyjuk magunkat kifosztani!... Nemzeti függetlenség!... Reformokat!... Demokratiázálni a közéletet!... Nagy Imre térjen vissza a politikai életbe!...

És újra meg újra:

- A tüntetés... üljetek le barátaink! Hol van Veress Péter? Hol van az elnök?

- Kállai érkezett! Kállai Gyula jött a pártközpontból.

A sűrű füstfüggöny mögött az Írószövetség elnöke, Veress, paraszti formájú ósz bajúszával, Kállai gömbfejével, duzzadt ajkával.

- Üljetek le.

- Menjünk a pártközpontba! Gerő Ernőhöz! Gerőhöz magához megyünk!

Gerő akkor No 1-nek számított a pártban, tehát az országban is.

- Ki ismeri jól Gerőt? ...Gerő nincs is az országban... Már visszajött...

- Üljetek le!

- Soha még ennyi embert az utcán nem láttam... Egyetemisták... munkások is... Egyre újabbak és újabbak jönnek... Álljon a párt a tüntetés élére... A 12 pont... Javaslat: válasszunk két küldöttséget. Az egyik fogalmazza meg a követeléseinket... Veress, Kállai... A másik küldöttség (engem is beválasztanak) menjen Gerőhöz... Te ismered Gerőt... Szavazunk! Ki van mellette? Ki van ellene? ... Indulás Gerőhöz! Máté, a párttitkár menjen ezzel a küldöttséggel...

Micsoda futkározás, micsoda kavargás, sietés, ácsorgás, kiáltás, sugdolózás ez a pártközpontban! Ahol máskor csak a örök léptei konganak, ott most a szakadatlan zúgás, zsongás. A levegőben feszültség, minden tele reménnyel és némi ünnepélyességgel.

Hegedűs jön ki hozzánk, a miniszterelnök:

- Tizenöt perc múlva szünet lesz, Gerő elvtárs majd idejön hozzátok.

- A 12 pont kihirdetése után megindul a felvonulás. Veress és Kállai, másokkal együtt, most fogalmazza a pontokat. Veress olvassa fel a Bem-szobornál... Sokezren várják az írók küldöttségét... De a pártvezetőséget is...!

Gerő jön a dolgozószobájából, fájós szemmel, megöreged-

ve:

- Mit akarnak az elvtársak?

- Fel akarjuk kérni a pártvezetőséget, hogy álljon a tüntetésünk élére.

- Nem.

- Már hiába is próbálnánk megakadályozni a tüntetést. Erre már nincs erő. De mit akarnak a tüntetők? Szocializmust, kommunizmust. A magunk ígéreteit akarjuk beváltani. Ehhez a pártnak igent kell mondania.

- Nem.

- Ez a tüntetés már a levegőben van Rajk ünnepélyes temetése óta, Gerő elvtárs.

- A maga "Kucsera" - cikke óta - veti közbe Gerő, mintha engem akarna kihozni a sodromból.

Az íróküldöttség mindent megtett, hogy a No 1-et meggyőzze, hogy az utcán ismeretlen erők sűrűsödnek, senki sem számíthatja ki előre, mi lesz a hatásuk.

- Ha csak egy vezető elvtárs is velünk jönne...

- Nem!

Ez az ember, aki a tömegek sűrűjében kezdte a pályáját, ma már süket, ha tömegekről van szó.

- Gerő elvtárs! - próbálkozom végül. - legalább egyet ígérjen meg nekünk. Ha a tömeg megindul, ha látja, hogy a tömeget nem lehet megállítani, nem lövet közéje. Megígéri?

Az íróküldöttség sűrű csoportban áll körülöttünk. A szoba távolabbi sarkaiból is odagyűlik ismerős, ismeretlen, hogy hallja Gerő választát.

Gerő körül néz. Aszkéta arcán bágyadt mosoly fut át.

- Megígérem. - És nyomatékkal parolára nyújtja a kezét. Férfias, megnyugtató kézszorítás ez.

Gerőt azóta nem láttam.

Az ország első embere Gerő Ernő még aznap este megnyitotta a tüntető, akkor még fegyvertelen tömegre. Ennek az estének a halottait senki sem számolta meg.

Háy Gyula

(Irodalmi Újság,

1971. szeptember-október 23., p. 5.)

MEGHÍVÓ

2001. OKTÓBER 23-I ÜNNEPI MEGEMLÉKEZÉSRE

Fél ötkor: Rózsafűzér

Ötkor: Ünnepi szentmise a hősök emlékére
Fél hatkor: Megemlékezés, koszorúzás és az általános iskolások műsora a hősök emlékművénél a Polgármesteri Hivatal kertjében.

**Mindenkit várunk,
hogy méltóképpen emlékezzünk 56 hőseire**

Az óvodában történtek

Bármibe kezd az ember, mindig tesz valamilyen fogadalmat!

Szeptemberi nevelőtestületi és munkatársi értekezletünkön MI IS ÍGY TETTÜNK. Ugyanis a női munkaköröknél bármikor előfordulhat váratlan helyzet, esetleg helyzetek. Óvodánkban is bekövetkezett. A személyi változásokat gördülékenyen oldottuk meg, hiszen a megoldás nem jelenthet gondot ott, ahol a munkát HIVATÁSNAK ÉRZIK.

Fogadalmunk megvalósítását, vagyis a kisgyermek nevelés még eredményesebbé tételét segítik az alábbiakban közölt köszönő levelek.

Pintér Mihályné
vezető óvónő

Kedves Óvoda!

Ezúton szeretném megköszönni a vezető óvónőnek és az egész óvodának azt a sok jót, amit Kovács Levente kapott. Pozitív hozzáállásuk, segítőkészségük, szakmai felkészültségük példa nélküli. Külön köszönet a többi óvónéninek, a dadusoknak és a konyhásoknak, de legfőképp Tünde néninek, aki egy hős. Sokkal több eredményt ért el Levente egészségének megtartásában, mint bármely orvos vagy kórház. A titok nyitja, amit nem oktatnak sehol, és nem megtanulható semmilyen egyetemen, mert erre születni kell: a szeretet.

További sok sikert és jó munkát kívánok!
Még egyszer köszönettel:

Kovács Levente és családja

Kedves Kati, Anca, Jutka, Erzsike, Tündi, Cs. Kati, Pannu és Andrea!

Nagyon örülök, hogy 8 évig köztetek lehettem, veletek együtt küzdhettem a gyermekek egészséges fejlődéséért. Nagyon sokat tanultam tőletek, amit remélem, a továbbiakban is fogok tudni hasznosítani. Nektek köszönhetem, hogy megismerkedhettem a természetvédelem és a néphagyományok ápolásának fontosságával. Nem kis feladat, amit ti felvállaltok a mindennapokban. Jó volt veletek együtt sírni, nevetni. Igazi kis közösség a tiétek, amiből én fájó szívvel távoztam. Nehéz elszakadni azoktól, akiket eggyé kovácsol az élet göröngyös útja és tiszta szívből, barátként szeretik egymást. Szívesen és örömmel gondolok rátok, és ha időm engedi, meglátogatlak benneteket. Remélem, ha Pesten jártok ti is megkerestek. Ha bármiben tudok még nektek segíteni, jelezzétek, és én ráam számíthatok.

Mégegyszer köszönöm nektek ezt az egész nyolc évet és, hogy a ti kis közösségek tagja lehettem.

Kívánok nektek az elkövetkező időre erőt egészséget és kitartást a munkában és a magánéletben egyaránt.

Szeretettel:

Farkasné Éva

Október

Október

SULI-HÍREK

OKTÓBER

Ebben a számban és a következőben a serdülők érzelmi neveléséről szólunk. A cikk megjelent a Módszertani folyóiratban.

A serdülőkor általában a 13-17 év közötti időszakot öleli fel. Az aranyos kisgyermek megváltozik, és mind külsejében, mind viselkedésében kezd ellenszenvéssé válni. Mi az oka ennek? Két folyamat játszódik le a serdülő életében. Az egyik az önállósodás. Mint kisgyermek mindenben alárendelte magát szüleinek, és ez számára megfelelő volt. A gyermekkor azért boldog, mert a gyermek szüleitől megkapja mindazt, amire szüksége van, a szeretetet, biztonságot, elfogadást és ez neki elég, ebben a szerető biztonságban jól érzi magát, boldog. Azonban nem maradhat mindig kisgyermek. Idővel önálló akar lenni. Ez nem lázadás a szülők ellen, hanem a természetes fejlődés egy állomása. Mint kisgyermek akkor volt boldog, ha szülei vele voltak, játszottak vele, fogták a kezét az utcán, ha ölbé vették és szeretgették. A serdülő ezt már nem igényli. Szívesebben van együtt barátaival, mint szüleivel, és nem szereti, ha szülei fogják a kezét az utcán, vagy szeretetüknek egyéb látható jelét adják. Önálló véleményt próbál kialakítani, és ez néha nem egyezik szülei véleményével. Ez még nem jelent tiszteletlenséget, hanem önállósodást.

Az önállósodásnak azonban meg kell fizetnie az árát. Ez pedig az, hogy a szülői szeretet, biztonság és elfogadás, mely kisgyermekkorban elég volt ahhoz, hogy boldoggá tegye, most már számára nem jelent boldogságot. Ezáltal egy érzelmi vákuumba kerül. A vágy megvan benne ugyanúgy, mint kiskorában, ugyanúgy igényli a szeretetet, biztonságot és elfogadást, mint kisgyermek korában, de szülei ezt már nem tudják neki biztosítani. Lelke mélyén egy tátongó úr keletkezett, mely arra vágyik, hogy feltöltődjék. Túlságosan nagy a különbség az érzelmileg betöltött gyermekkor és az érzelmileg üressé vált serdülőkor között.

A serdülőkor útkeresés. A felnőtté válás útjának keresése. Az érzelmi hiány betöltésének a

keresése. Ha a serdülőt egyedül hagyják, ha nincsenek szerető szülei és együttérző tanárai, akik képesek őt vezetni, akkor tévutakra téved. Ilyen tévutak az italozás, a kábítószerelés, a szexuális szabadosság stb. Ezek csak érzelmi pótszerek, hatásuk csak aznapi, és utána jön a visszahatás, a még nagyobb üresség, a lelkiismeretfurdalás és esetenként betegség is.

Mit tehet a szülő serdülő gyermeke érdekében? Ne szeresse már, mert gyermeke ezt nem igényli? Világért sem! Továbbra is szeresse, védelmezze, és fogadja el olyannak, amilyen. Bár ez utóbbi nehéz néha, de ha parancsolgat neki, hogy milyen legyen, akkor csak eltávolítja őt magától. Tehát nem kell ölbé venni, de azért a szeretetet ki kell mutatni, mert ugyanúgy igényli, mint régebben, csak szégyelli elfogadni. A szülőnek tapintatosnak kell lennie és kívánni a megfelelő időt.

Sajnos sok szülő negatívan reagál gyermeke kamaszkori változásaira. Nem érti meg az esetleges visszataszító külsőt, agresszív viselkedést, és fegyelmezni akar szeretet helyett. Ha a gyermek ilyenkor verést kap, akkor még agresszívabb lesz. A feltétel nélküli szeretet azt jelenti, hogy a szülő ilyenkor is megpróbálja szeretni. Megöleli, és azt kérdezi tőle: "Mondd, miben segíthetek!" A szeretetnek nem fog tudni ellenállni, elsírja magát, és akkor már hajlandó megtenni azt, amit a szülő mond neki. A szülői szeretet és gondoskodás, ha nem is tudja visszahozni a serdülő számára a boldog gyermekkor hangulatát, de megvédheti az érzelmi ürességtől és az ezt követő eltévelyedésektől.

Amikor a magzat megszületik, sír, mert érzékeli, hogy egy védett világból egy védtelen világba érkezett. A kamaszkor ehhez hasonlítható, ha a változás nem ilyen gyors is, hanem fokozatos. A kamasz érzelmileg fokozatosan védtelenné válik. Csak a feltétel nélküli szülői szeretet és esetenként a tiszta szerelem tudja ezt az űrt betölteni.

(folytatjuk)

KÖSZÖNET AZ EGÉSZSÉGÜGYNEK!

Három éve élek ebben az Istenáldotta, csodálatos kis faluban. Ez az a táj, ezek azok az emberek, amelyről és akikről mindig is álmodtam. Nem csoda, ha az első perctől kezdve úgy éreztem, hogy tökéletesen boldog vagyok itt.

Az Isten mostanában eléggé megpróbált. Édesanyám szívműtété, férjem kórházba kerülése megtette hatását. Csütörtökön reggel, miközben a munkába készülődtem, egyre rosszabbul éreztem magam.

Kénytelen voltam már reggel hét órakor megkérni Jancsy doktort, hogy jöjjön fel hozzám, mert rosszul vagyok és egyedül vagyok. És ő jött, pedig nem ő a házi orvosom. Egy "varázs" injectióval könnyített a szívpanaszaimon és a jószágával, szeretetével igyekezett eloszlatni a félelmemet. A Hatvani Kórház ifjú belgyógyásza is galgahévízi, Hajdú doktor. Ő is a maximális tudásával és emberségével állt a falubéljé mellé.

Köszönet mindkettőjüknek és köszönet Zsuzsikának is, aki anyáskodva csomagolta össze a kórházban használatos felszerelésemet.

Drága Jancsy doktor, Hajdú doktor, Zsuzsika!

Egészséget és további ilyen szerető gondoskodást kívánok. Köszönöm a maximális szaktudást!

Galgahévíz, 2001. szeptember 18.

Botos Alajosné
szakfőtanácsos

Serdülő labdarúgó csapatunk ősz eredményei

Szeptember 8. Galgahévíz – Kerepes 6:0 (2:0)

Góllövők: Bankó 2, Maka (2)

Mészáros M. (1) Vaigel (1)

Szeptember 15. Isaszeg – Galgahévíz 2:0 (0:0)

Szeptember 22. Galgahévíz – Aszód 3:0 (1:0)

Góllövők: Bankó, Maka, Mészáros M.

Szeptember 29. Pécel – Galgahévíz 8:2 (2:1)

Góllövők: Darnyik D., Maka

Október 6. Galgahévíz- Erdőkertes 2:1 (1:0)

Góllövők: Mészáros M., Vaigel

HAJRÁ HÉVÍZ!

A következő mérkőzés: október 14. vasárnap délután 3 óra

Október

Október

Kedves Ügyfeleink, Tisztelt Galgahévízi Polgárok!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a Magyar Posta Rt. és a Szelektív Hulladékhasznosító és Környezetvédelmi Kft. megállapodása alapján

a szemétszállítási díjat 2001. október 01-től
a Posta kézbesítője szedi be.

Kézbesítőnk negyedévente kopogtat otthonában, hogy a szemétszállítás ellenértékét átvegye. Amennyiben első alkalommal nem járunk sikerrel, a díj beszedését mégegyszer megpróbáljuk, ezután a szemétdíj megfizetésére a díjbeszedés hónapjában a postán nyílik lehetőség.

Bízunk abban, hogy a Posta részvétele a díjbeszedésben kényelmét szolgálja majd!

A MŰVELŐDÉSI HÁZ PROGRAMJAIBÓL

KIRÁNDULÁS PÉCSRE!

A Kodály Zoltán Művelődési Ház egy kétnapos kirándulást szervez Pécsre
2001. november 10 és 11-én (szombat-vasárnap)
szombati program: MÚZEUMLÁTOGATÁS, SZÍNHÁZLÁTOGATÁS

vasárnapi program: SZENT MISE A SZÉKESEGYHÁZBAN,
KIRÁNDULÁS HARKÁNYBA - FÜRDÉS

Irányár (40 fő esetén): **5.500 Ft**, amely tartalmazza a buszköltséget,
szállásköltséget, színházjegy árát, és két ebéd árát,

Jelentkezni lehet személyesen a Kodály Zoltán Művelődési Házban,
vagy telefonon a 460006 és 06/30/2219439 telefonszámon

*Kiadja a Galgahévízi Önkormányzat Polgármesteri Hivatala
Felelős kiadó: Dr. Basa Antal polgármester
Felelős szerkesztő: E. Mészáros Zsuzsa
Nyomdai előkészítés: Gradus Stúdió – Aszód
Készült az ArtWind Kft. nyomdájában*

